

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [\[Link\]](#). Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepante. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere \[Link\]](#).

Deciziei în cazul 2049/2014/NF - Decizie în cazul 2049/2014/NF privind refuzul Consiliului European de a acorda acces la documente referitoare la Grupul operativ privind guvernarea economică din 2010

Decizie

Caz 2049/2014/NF - Deschis la 08/01/2015 - Decizie din 15/03/2016 - Instituția vizată
Consiliul European (Soluționate de instituție) |

Cazul avea ca obiect refuzul Consiliului European de a-i acorda reclamantului acces public la două documente referitoare la Grupul operativ de consolidare a guvernării economice pe întreg teritoriul UE, înființat în 2010. Consiliul European a susținut inițial că publicarea documentelor ar compromite protecția politicii financiare, monetare sau economice a Uniunii sau a unui stat membru și protecția procesului de decizie al instituției.

În urma inspectării documentelor relevante, opinia preliminară a Ombudsmanului a fost aceea că conținutul lor nu pare să fie atât de sensibil după cum pretinde Consiliul European, având în vedere în special faptul că documentele datează din 2010. Ulterior, Consiliul European și-a reconsiderat evaluarea și a pus la dispoziția reclamantului cele două documente. Ombudsmanul a concluzionat că, în acest mod, Consiliul European a soluționat problema imputată.

Cu privire la istoricul plângerii

1. Reclamantul, în temeiul Regulamentului 1049/2001 [1] , a depus, în iunie 2014, o cerere de acces la documentele deținute de Consiliul European. Documentele se refereau la activitatea grupului operativ înființat de președintele Consiliului European în vederea consolidării guvernării economice în întreaga UE în 2010.

2. Secretariatul General al Consiliului, acționând în calitate de secretariat al Consiliului European, a acordat inițial acces la 23 de documente care fac obiectul cererii de acces a

reclamantului. Ulterior, acesta a dezvăluit alte 17 documente. Cu toate acestea, Comisia a refuzat accesul la o contribuție germană și una română la activitatea grupului operativ, motivând că divulgarea acestora ar submina procesul decizional al instituției [articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001].

3. Ulterior, reclamantul a depus o cerere de confirmare și a solicitat să i se acorde acces deplin la contribuțiile germane și române relevante.

4. Consiliul European a răspuns la cererea de confirmare a reclamantului și a confirmat decizia de a nu se acorda acces, nici măcar parțial, la cele două documente în cauză. Pentru ambele documente, Comisia și-a întemeiat refuzul de a acorda accesul pe articolul 4 alineatul (1) litera (a) a patra liniuță, și anume pe protecția politicii financiare, monetare sau economice a Uniunii sau a unui stat membru și pe articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul 1049/2001, și anume protecția procesului decizional al instituției după adoptarea deciziei.

5. Reclamantul s-a adresat apoi Ombudsmanului.

Ancheta

6. Ombudsmanul a deschis o anchetă cu privire la plângere și a identificat următoarele acuzații și revendicări:

Consiliul European a refuzat în mod eronat să acorde acces public la două documente referitoare la Grupul operativ pentru 2010 în vederea consolidării guvernantei economice în întreaga UE. Reclamantul a susținut că Consiliul European ar trebui să acorde acces la cele două documente relevante.

7. Ombudsmanul a inspectat documentele în cauză pentru a putea stabili dacă Consiliul European a aplicat corect Regulamentul 1049/2001. Inspekția l-a determinat pe Ombudsman să își formeze opinia preliminară potrivit căreia conținutul documentelor nu părea atât de sensibil precum a susținut Consiliul European. Ombudsmanul a considerat, de asemenea, că nu era evident că documentele făceau obiectul excepțiilor prevăzute de Regulamentul 1049/2001, pe baza cărora Consiliul European refuzase accesul public.

8. Ombudsmanul a solicitat apoi Consiliului European să prezinte un aviz cu privire la plângere. În special, Ombudsmanul a invitat Consiliul European să abordeze problema modului în care, în aplicarea excepțiilor relevante din Regulamentul 1049/2001, a luat în considerare faptul că cele două documente, la care a refuzat accesul, datează din 2010. Ombudsmanul a primit avizul Consiliului European. În desfășurarea anchetei, Ombudsmanul a luat în considerare argumentele prezentate de părți. Reclamantul nu a prezentat observații cu privire la raportul de inspekție al Ombudsmanului sau la avizul Consiliului European.

Cu privire la faptul că Consiliul European a refuzat în

mod eronat să acorde acces public la documente

Argumente prezentate Ombudsmanului

9. În ceea ce privește excepția de la articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul 1049/2001, și anume protecția procesului decizional al instituției, reclamantul a invocat două argumente pentru a-și susține afirmația potrivit căreia Consiliul European ar fi refuzat în mod eronat accesul la cele două documente în cauză. În primul rând, el a susținut că excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (3) poate fi invocată numai în cazul în care decizia nu a fost încă luată de instituție. În acest context, el subliniază că Consiliul European a semnat deja recomandările grupului operativ, care, la rândul său, au fost aprobate sub forma a două pachete legislative cunoscute sub numele de „pachet de șase” și „pachet de două”, de către Parlamentul European și Consiliu. În al doilea rând, reclamantul nu a fost de acord cu evaluarea Consiliului European potrivit căreia protecția procesului decizional ar prevala asupra interesului public de divulgare. El a susținut că, contribuind la conturarea răspunsului UE la criza financiară, recomandările grupului operativ au avut un impact asupra vieții cetățenilor din întreaga UE. Din acest motiv, interesul public pentru divulgarea informațiilor ar trebui, în opinia reclamantului, să prevaleze asupra protecției procesului decizional al instituției.

10. Reclamantul nu a prezentat observații cu privire la aplicarea de către Consiliul European a excepției de la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a patra liniuță din Regulamentul 1049/2001, și anume protecția politicii financiare, monetare sau economice a UE sau a unui stat membru. 11. În avizul său, Consiliul European a informat Ombudsmanul că, având în vedere opinia preliminară a Ombudsmanului, cele două documente au fost reevaluate în detaliu. Noua evaluare a determinat Consiliul European să concluzioneze că nu mai era adecvat să se refuze accesul public la documente, având în vedere în special faptul că documentele aveau la acel moment o vechime de peste cinci ani. Astfel, Consiliul European a comunicat documentele în întregime și le-a comunicat reclamantului.

Evaluarea Ombudsmanului

12. Ombudsmanul salută decizia Consiliului European de a acorda acces public la documentele în cauză.

Concluzie

Pe baza anchetei privind această plângere, Ombudsmanul o încheie cu următoarea concluzie:

Consiliul European a soluționat chestiunea.

Reclamantul și Consiliul European vor fi informate cu privire la această decizie.

Emily O'Reilly

Strasbourg, 15/03/2016

[1] Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO 2001, L 145, p. 43.